

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา เพื่อสร้างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัชชนาต ดังนี้

1. ขั้นตอนการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนของการวิจัยออกเป็น 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ศึกษาปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัชชนาต มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไข ปัญหา การส่งต่อ เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามและกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัชชนาต

1.2 สร้างแบบสอบถามถึงปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ตามข้อ 1.1

1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบ ความตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างและด้านเทคนิคเนื้อหาและระเบียบวิธีวิจัย โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

1.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

1.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้โดยให้ครูและผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 30 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามและหาความเที่ยงโดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

1.6 นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชัยนาท

1.7 นำผลจากการเก็บข้อมูลถึงปัญหาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท มาสังเคราะห์เป็นรูปแบบ

ช่วงที่ 2 สร้างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผู้วิจัยได้นำประเด็นของปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในแต่ละด้าน มาจัดอันดับความสำคัญ 3 อันดับแรก

2.2 นำประเด็นปัญหาที่จัดอันดับจากข้อ 2.1 มาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำและวิธีการแก้ไขโดยการจัดสนทนากลุ่ม

2.3 นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ 7 คนมาสังเคราะห์เป็นรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ช่วงดังนี้

ช่วงที่ 1 การวิจัยเรื่องการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎี และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎี จำนวน 810 คน ประจำปีการศึกษา 2548

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

ทำการสุ่มตัวอย่างจากการเทียบตารางของ Krejcie & Morgan แล้วปรากฏว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 261 คน

ช่วงที่ 2 สร้างรูปแบบ

ผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการประชุมสนทนากลุ่ม FGD นั้นมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

1. ต้องเป็นบุคลากรของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎ์การศึกษาขั้นต้นระดับปริญญาตรี
2. ครูผู้สอนที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างปฏิบัติ

หน้าที่อย่างน้อย 3 ปี

3. ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท

จากคุณสมบัติดังกล่าวได้ผู้เชี่ยวชาญในการจัดประชุมกลุ่ม FGD จำนวน 7 คนดังนี้

1. นายประยุทธ ศรีดารา ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ 7 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท
2. นางวันทนา บัวทอง ตำแหน่ง อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนห้วยกรดวิทยา
3. นางเรณู คำภักดี ตำแหน่ง นักวิชาการ 8 ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท
4. นายเอกสิทธิ์ ใจแสน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนหัตถการวิทยาคม
5. นายปราโมทย์ ลำสัน อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎ์
6. นายศักดิ์สิทธิ์ วงษ์พงษ์ไพศาล นายกเทศมนตรีตำบลสามง่ามท่าโบสถ์
7. นายสนอง แสงอาวุธ ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 แบบสอบถามครูและผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎ์

ช่วงที่ 2 จัดลำดับประเด็นปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท โดยนำผลการวิเคราะห์จากชุดที่ 1 มาจัดลำดับ ปัญหาสูงสุด 3 ลำดับ เพื่อจัดกลุ่มสนทนา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ลักษณะของเครื่องมือ

ช่วงที่ 1 เป็นแบบสอบถามปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบ
ตรวจสอบรายการ จำแนกเป็น อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม อาชีพ
ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ผู้วิจัยจัดทำ
โดยอาศัยแนวคิดหลักสำหรับการวิจัยแล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์หาค่าความ
เชื่อมั่นของแบบสอบถามซึ่งทดสอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (สำราญ มีแจ้ง,
2544 : 37) โดยสอบถามปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัชนาท

ช่วงที่ 2 จัดอันดับความสำคัญของปัญหาสูงสุดของแต่ละด้าน 3 อันดับแรกแล้ว
นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญในการจัดกลุ่มสนทนาเพื่อขอข้อเสนอแนะ และวิธีการแก้ไขแล้วนำมา
สังเคราะห์เป็นรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎี สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัชนาท

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ช่วงที่ 1 ศึกษาปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัชนาท

1. ศึกษาเอกสาร หลักทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและข้อคิดเห็นจากผู้ที่มี
ประสบการณ์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อนำข้อมูลต่างๆ มาวิเคราะห์เป็นแนวทางในการ
สร้างแบบสอบถามปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังษฤษฎี สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัชนาท แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อ

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ความรู้ด้านต่างๆ มาสร้างเป็นแบบสอบถาม
ให้ครอบคลุมการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในแต่ละด้าน สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 4 ระดับ มากที่สุด มาก น้อยและน้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดตามหลักการวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบความความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 คน ดังนี้

3.1 นายประยุทธ ศรีดารา ตำแหน่ง ศึกษาพิเศษ 7 สำนักงาน เขตพื้นที่
การศึกษาชัชนาท

3.2 นางวันทนา บัวทอง ตำแหน่ง อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนห้วยกรดวิทยา

3.3 นางเรณู คำภักดี ตำแหน่งนักวิชาการ 8 ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ชัยนาท

โดยวิธีการตัดสินพิจารณาเป็นรายข้อตามดัชนีความสอดคล้อง IOC
(Index of Congruence) ในแต่ละข้อตั้งแต่ 0.66 ขึ้นไป

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูและผู้ปกครองโรงเรียนอนุบาล
พิทยาคมที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของ
แบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ตามวิธีการของ ครอนบาค
(Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.94

5. ได้จัดทำเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

ช่วงที่ 2 รูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังสฤษฎ์ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท

2.1 ผู้วิจัยนำประเด็นมาจัดอันดับความสำคัญของปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท เพื่อเสนอต่อ
ผู้เชี่ยวชาญในการจัดกลุ่มสนทนาเพื่อขอข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

2.2 นำข้อเสนอแนะของผู้ที่เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ประมวลเป็นรูปแบบระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้จัดทำเป็น 2 ช่วงดังนี้

ช่วงที่ 1 ศึกษาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหัตถการราษฎรรังสฤษฎ์ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล จากสำนักงานโครงการบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ถึงผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือไปยังครูและผู้ปกครอง
โรงเรียนหัตถการราษฎรรังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ที่เป็นประชากรในการ
วิจัย

2. ผู้วิจัยนำหนังสือพร้อมทั้งแบบสอบถามเพื่อขอความอนุเคราะห์แก่ครูและผู้ปกครอง
โรงเรียนหัตถการราษฎรรังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท และผู้วิจัยเก็บ
แบบสอบถามคืนด้วยตนเองใน เดือนกรกฎาคม 2548

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยส่ง จำนวน 261 ชุด รับคืน 261 ชุด
คิดเป็นร้อยละ 100

ช่วงที่ 2 จัดสนทนากลุ่ม

2.1 ทำหนังสือจากสำนักงาน โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เพื่อขอความร่วมมือในการจัดสนทนากลุ่มเกี่ยวกับปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน หันคารายгур์รังสฤษฎี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชยนาท

2.2 ผู้วิจัยนำหนังสือไปให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความร่วมมือเข้าร่วมกระบวนการสนทนากลุ่ม เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นและเสนอแนะวิธีการแก้ไขในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหันคารายгур์รังสฤษฎี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชยนาท ในวันที่ 28 กันยายน 2548

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ช่วงดังนี้

ช่วงที่ 1 ศึกษาปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหันคารายгур์รังสฤษฎี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชยนาท

1. การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาระดับปัญหาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหันคารายгур์รังสฤษฎี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชยนาท โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถาม และนำรายด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแต่ละกิจกรรมมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการให้คะแนนน้ำหนักสมมติของตัวเลือกที่เป็นคำตอบในแต่ละข้อดังนี้ (สำราญ มีแจ้ง. 2544 : 37)

4 หมายถึง ปัญหาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มากที่สุด

3 หมายถึง ปัญหาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มาก

2 หมายถึง ปัญหาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน น้อย

1 หมายถึง ปัญหาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน น้อยที่สุด

2.ประมวลผลข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่าสถิติตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

3.การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาระดับปัญหาการการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและทุกกิจกรรม โดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์(สำราญ มีแจ้ง. 2544 : 37)เป็นเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.00 หมายถึงระดับของปัญหาสูงที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึงระดับของปัญหาสูง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึงระดับของปัญหาค่ำ

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึงระดับของปัญหาค่ำที่สุด

ช่วงที่ 2 สังเคราะห์เพื่อสร้างรูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนหันคารายบุรีรังสฤษฎ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท โดยกระบวนการสนทนากลุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถาม หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค(Cronbach) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 171)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าร้อยละ (%)

2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนน (\bar{X})

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)